

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
XXIII NIEDZIELA ZWYKŁA 04.09.2022 - Numer 36/2022 (1136)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

Tak na pierwszy rzut oka dzisiejsza Ewangelia brzmi niemal niedorzecznie. Dobrze wiemy, że bez więzi z bliskimi obumieramy. Przecież sam Pan Jezus dorastał w rodzinie. Otoczony miłością Maryi, był do Niej wyraźnie przywiązany. Tworzył trwale i piękne przyjaźnie, jak ta z Marią, Martą i Łazarzem. A gdy Łazarz umarł, bardzo to przeżył. Gromadził wokół siebie uczniów, ufal im i włączał w dzieło zbawienia. Nigdy nikogo nie wyrzekł się, nigdy nikogo nie miał w nienawiści. O czym więc jest dzisiejsza Ewangelia? Gdzie tu jest Dobra Nowina?

Pan Jezus przestrzega nas przed tworzeniem relacji pozbawionych źródła w Panu Bogu. Taka bezkrytyczna miłość zazwyczaj rozpaczliwie woła o akceptację i prowadzi do „uwieszenia się” na drugim człowieku. I kimkolwiek by on nie był, ostatecznie oddala od Boga. Postawienie Pana Boga na pierwszym miejscu gwarantuje odnalezienie poczucia swojej wartości, którą tracimy opierając się tylko na drugim człowieku. A co z samotnością, której tak się boimy? Nie unikniemy jej, choćbyśmy byli nieustannie otoczeni mnóstwem ludzi. Ale to właśnie doświadczenie samotności uświadamia nam, że nikt i nic nie może „zawłaszczyć” serca. „Wyrzeczenie się” ludzi dla Pana Boga pozwala odkryć, że nie są oni naszą własnością, lecz darem. I to darem, za który jesteśmy odpowiedzialni. Bo dźwiganie krzyża to także wierne niesienie innych. Skoro człowiek jest darem, nie można go porzucić, kiedy przestane spełniać nasze oczekiwania. Odrzucenie zwykle jest skutkiem zaborczej miłości. Panie, naucz nas pięknie i mądrze kochać!

Justyna Zienkowicz

EWANGELIA Łk 14, 25-33

Kto nie wyrzeka się wszystkiego, nie może być uczniem Jezusa

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Wielkie tłumy szły z Jezusem. On odwrócił się i rzekł do nich: «Jeśli ktoś przychodzi do Mnie, a nie ma w nienawiści swego ojca i matki, żony i dzieci, braci i siostr, nadto i siebie samego, nie może być moim uczniem. Kto nie dźwiga swego krzyża, a idzie za Mną, ten nie może być moim uczniem. Bo któż z was, chcąc zbudować wieżę, nie usiądzie wpierw i nie oblicza wydatków, czy ma na wykończenie? Inaczej, gdyby położył fundament, a nie zdołałby wykończyć, wszyscy, patrząc na to, zaczęliby drwić z niego: „Ten człowiek zaczął budować, a nie zdołał wykończyć”. Albo jaki król, mając wyruszyć, aby stoczyć bitwę z drugim królem, nie usiądzie wpierw i nie rozważy, czy w dziesięć tysięcy ludzi może stawić czoło temu, który z dwudziestu tysiącami nadciąga przeciw niemu? Jeśli nie, wyprawia poselstwo, gdy tamten jest jeszcze daleko, i prosi o warunki pokoju. Tak więc nikt z was, jeśli nie wyrzeka się wszystkiego, co posiada, nie może być moim uczniem».

Myśli na każdy dzień

5.09.

„Nie podbijamy świata bombami i karabinami. Posłużmy się miłością i współczuciem. Pokój zaczyna się od uśmiechu.”

Św. Matka Teresa z Kalkuty

6.09.

„Żadna modlitwa ani dobry uczynek nie jest tak wielki, tak miły Bogu, tak pożyteczny dla nas jak Msza św.”

Św. Wawrzyniec Justynian

7.09.

„Czas modlitwy - to czas najcenniejszy.”

bł. Ignacy Kłopotowski

8.09.

„Znam trzech nieszczęśliwych nauczycieli: kto wie, a tego nie uczy; kto uczy, ale

sam tego nie czyni; kto niewie, a się nie pyta.”

św. Beda Czcigodny

9.09.

„Panie! - żyję, bo każesz, umrę kiedy zechcesz, zbaw mnie, bo możesz...”

bł. Aniela Salawa

10.09.

„Kto szuka prawdy, szuka Boga, czy jest tego świadom czy nie.”

św. Teresa Benedykta od Krzyża (Edyta Stein)

11.09.

„Kto chce czegoś w sposób uporządkowany, przede wszystkim przewiduje cel, a potem rzeczy najbliższe celu.”

bł. Jan Duns Szkot

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: 1 Kor 5, 1-8; Łk 6, 6-11

Wtorek: 1 Kor 6, 1-11; Łk 6, 12-19

Środa: 1 Kor 7, 25-31; Łk 6, 20-26

Czwartek: Mi 5, 1-4a; Mt 1, 1-16. 18-23

Piątek: 1 Kor 9, 16-19. 22-27; Łk 6, 39-42

Sobota: 1 Kor 10, 14-22; Łk 6, 43-49

NIEDZIELA 4 września 2022

PIERWSZE CZYTANIE Mdr 9, 13-18

Prawdziwa mądrość

Czytanie z Księgi Mądrości

Któż z ludzi rozezna zamysł Boży albo któż pojmie wolę Pana? Nieśmiało są myśli śmiertelników i przewidywania nasze zawodne, bo śmiertelne ciało przygniata duszę i ziemski namiot obciąża rozum pełen myśli. Mozolnie odkrywamy rzeczy tej ziemi, z trudem znajdujemy, co mamy pod ręką – a któż wysłodzi to, co jest na niebie? Któż poznał Twój zamysł, gdy nie dałeś Mądrości, nie zesłałeś z wysoka Świętego Ducha swego? I tak ścieżki mieszkańców ziemi stały się proste, a ludzie poznali, co Tobie miłe, i zostali ocaleni przez Mądrość.

PSALM RESPONSYJNY

Ps 90 (89), 3-4. 5-6. 12-13. 14 i 17 (R.: por. 1b)

Refren: Panie, Ty zawsze byłeś nam ucieczką.

Obracasz w proch człowieka *
i mówisz: «Wracajcie, synowie ludzcy».
Bo tysiąc lat w Twoich oczach †
jest jak wczorajszy dzień, który minął, *
albo straż nocna.

Refren.

Porywasz ich, stają się niby sen poranny, *
jak trawa, która rośnie:
rankiem zielona i kwitnąca, *
wieczorem więdnie i usycha.

Refren.

Naucz nas liczyć dni nasze, *
byśmy zdobyli mądrość serca.
Powróć, Panie, jak długo
będziesz zwlekał? *
Bądź litościwy dla sług Twoich!

Refren.

Nasyć nas o świcie swoją łaską, *
abyśmy przez wszystkie dni
nasze mogli się radować i cieszyć.
Dobroć Pana, Boga naszego,
niech będzie nad nami †
i wspieraj pracę rąk naszych, *
dzieło rąk naszych wspieraj!

Refren.

RUGIE CZYTANIE Flm 9b-10. 12-17

Wszyscy są braćmi

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Filemona

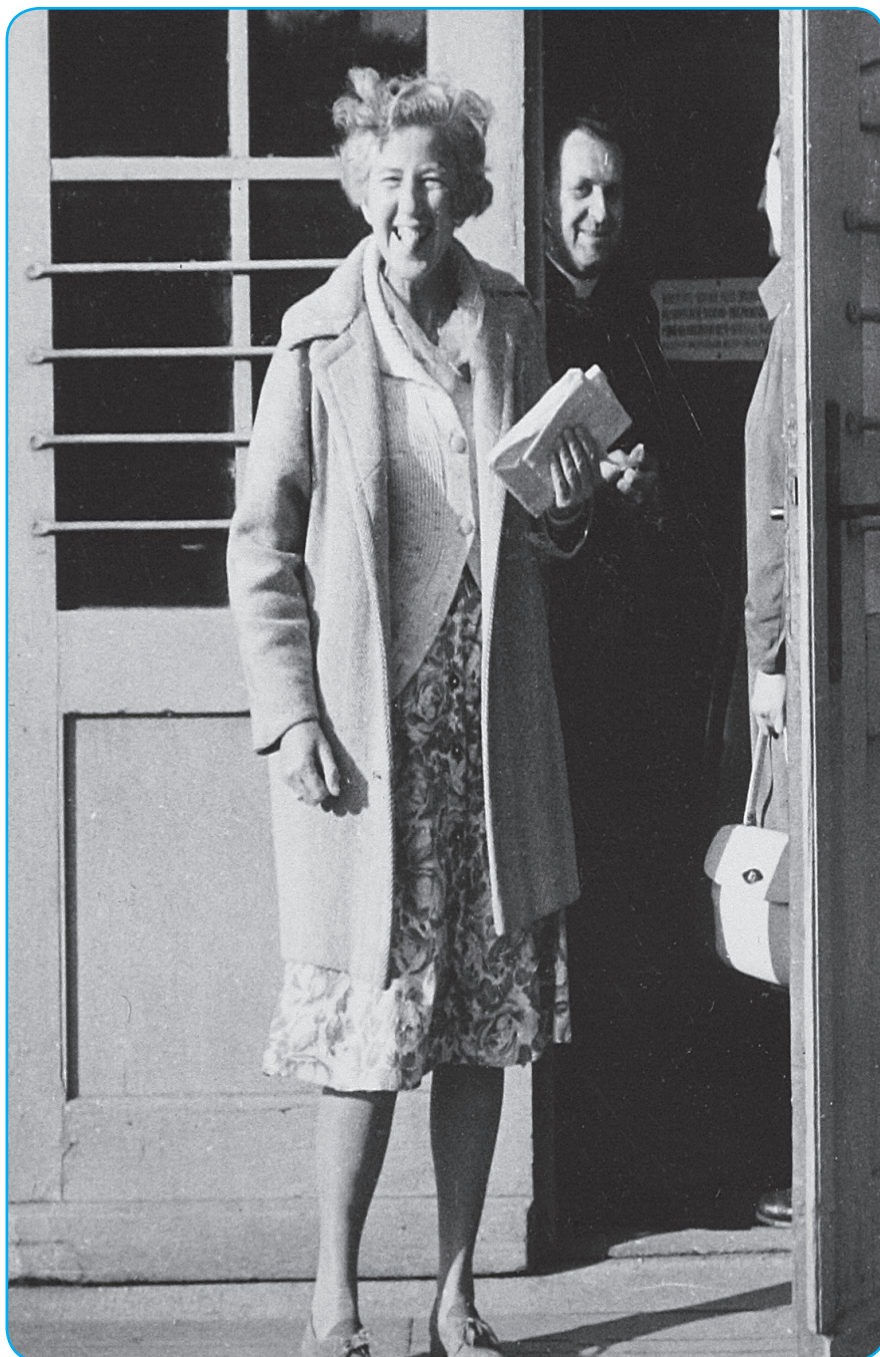
Ja, stary Paweł, a teraz jeszcze więzień Chrystusa Jezusa – proszę cię za moim dzieckiem, za tym, którego zrodziłem w kajdanach, za Onezymem. Jego ci odsyłam; ty zaś jego, to jest serce moje, przyjmij do domu. Zamierzałem go trzymać przy sobie, aby zamiast ciebie oddawał mi usługi w kajdanach, które noszę dla Ewangelii. Jednakże postanowiłem nie czynić niczego bez twojej zgody, aby dobry twój czyn był nie jakby z musu, ale z dobrej woli. Może bowiem po to oddalił się od ciebie na krótki czas, abyś go odebrał na zawsze, już nie jako niewolnika, lecz więcej niż niewolnika, jako brata umiłowanego. Takim jest on zwłaszcza dla mnie, ileż więcej dla ciebie zarówno w doczesności, jak i w Panu. Jeśli więc się poczuwasz do łączności ze mną, przyjmij go jak mnie.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ Ps 119 (118), 135

Aklamacja: **Alleluja, alleluja, alleluja.**

Okaz Twemu słudze światłość swego oblicza
i naucz mnie Twoich ustaw.

Aklamacja: **Alleluja, alleluja, alleluja.**

„To, co najbardziej nas uderzyło w Osobie Wandy Błęńskiej, to Jej autentyczność: przy swojej nieprzeciętnej, ujmującej osobowości jest zwyczajną kobietą z krwi i kości. Mamy nadzieję, że niniejsza książka będzie świadectwem tej „niezwyczajnej zwyczajności” – tak o Dokcie pisały Joanna Gadzińska i Marta Jelonek, autorki książki pt. „Spełnione życie”.

List do chorych, niepełnosprawnych, seniorów, samotnych ... cierpiących.

Drodzy bracia i siostry w cierpieniu, do Was kieruję ten list Św. Papieża Jana Pawła II i Bł. Prałata Luigi Novarese. Obydwaj duchowni, doświadczając w swoim życiu cierpienie, odkryli ich wagę i znaczenie. Historię Jana Pawła II wszyscy znamy, jego dzieciństwo, utrata matki, okupacja, kamieniolomy, utrata ojca aż do odczytania powołania Boga Ojca do stanu kapłańskiego. Potem zamach i ciężka choroba z olbrzymim cierpieniem i cudowne ocalenie życia pod opieką ukochanej Matki Bożej. Luigi Novarese jako 9-letni chłopiec z licznej rodziny utracił ojca z powodu gruźlicy i sam ciężko na nią zachorował. Nie było w tych latach środków do leczenia z gruźlicy. Z wielu przetok litrami wyciekała ropa. Lekarze bardzo źle rokowali, przygotowali jego matkę na nieuchronną śmierć. Chorował w szpitalu 9 lat obserwując i sam cierpiąc, towarzyszył

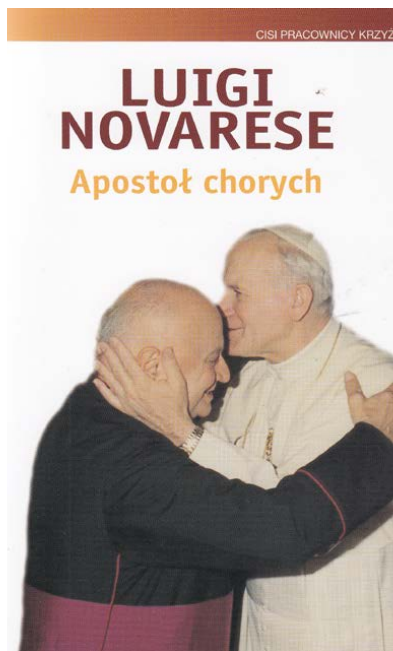
Jan Paweł II usłyszał głos Boga Ojca i wstąpił do seminarium. Został kapłanem, lekarzem duchowym chorych. Przez swoje doświadczenia zrozumiał, że nie wystarczy leczyć ciała. Bez uzdrowienia duchowego nie ma wyleczenia. Obydwaj duchowni zrozumieli jak wielką wagę odgrywa cierpienie w życiu całej ludzkości. Przeżywając II wojnę światową, ks. Luigi Novarese spotykał okropne cierpienia ludzi, w tym wielu duchownych, księży, sióstr, zakonników. Niósł im pomoc fizyczną, ale rozumiał wagę pomocy duchowej. Za zgodą papieża, 17 maja 1943r. powołał wspólnotę Maryjną Ligę Kapłanów. Organizował pomoc i pielgrzymki do Lourdes dla uszkodzonych w czasie wojny, chorych, niepełnosprawnych, będących w ciężkiej sytuacji ekonomicznej duchownych. W latach jego doświadczeń bólu fizycznego podtrzymywały go kule. Jednak to co podtrzymywało go na duchu, obudziło w nim pragnienie pomagania innym cierpiącym, pochodziło to z jego wnętrza. Była to świadomość i zawierzenie, że jest synem, chronionym i kochanym przez Jezusa i Jego Matkę. Ta świadomość zamieniła jego smutek w radość. To ona odwróciła jego myślenie o cierpieniu: od poczucia, że jest to tylko ciężar i bezsens, do uznania w nim okazji do lepszego poznania siebie i odkrycia własnego powołania - powołania dziecka Bożego. Tu pojawia się moc cierpiącego, który rozumie cierpiącego. Kto może bardziej pomagać choremu jak nie ten, który to doskonale rozumie, bo sam tego doświadcza. To tu rodzi się i rozwija nauczanie ks. Novarese. Przekazuje jak chory może pomóc choremu. Budzi w duszy wewnętrzzną siłę, dzięki której chory wtłoczony w łóżko staje się inną osobą. Staje się podmiotem działania, gotowym by stać się apostołem, aby świadczyć o swojej radości innym chorym. Inaczej mówiąc „chory pomaga choremu”. Cztery lata po powstaniu Maryjnej Ligi Kapłanów, w oparciu o wyżej wymienione doświadczenia, powołuje 17 maja 1947 roku stowarzyszenie Centrum Ochootników Cierpienia, których istotą jest nie wybór cierpienia, lecz ochocze znoszenie cierpienia i ofiarowanie. Nauczał chorych nowego myślenia o sobie samym i o swojej chorobie. Organizował pomoc medyczną i duchową. Założył stowarzyszenia, zbudował centra opieki medycznej, domy rehabilitacji i modlitwy. Zostawił w spadku patronat nad duchowością i nauczaniem. Wg słów ewangelii: „po owocach ich poznacie” (Mt 7, 16) postrzegamy oblicza chorych, ich historie, ich podróże z otchłani cierpienia do światła spotkania z Bogiem Miłości. Dla realizacji tego dzieła, ks. Luigi 1 listopada 1950 roku zapoczątkował najważniejszą wspólnotę Cichych Pracowników Krzyża. Jest to bezhabitowe zgromadzenie konsekrowanych mężczyzn, kobiet, kapłanów i świeckich. Ich głównym zadaniem jest ukazywanie chorym chrześcijańskiego sensu cierpienia i wspieranie ich przez towarzyszenie im, opiekę i profesjonalną pomoc medyczną, a także rehabilitację duchową. W tym celu zbudował dom Niepokalanego Serca Maryi w Re /Włochy/. Dla większej skuteczności niesienia

umierającym. Dzięki zawierzeniu św. Janowi Bosko i Matce Bożej Królowej Wszechświata, w 17-tym roku życia cudownie ozdrowiał. Najpierw chciał zostać lekarzem z powodu własnych doświadczeń i przemyśleń, nieść ulgę i uzdrawiać cierpiących. Podobnie jak

pomocy chorym, założył kolejną wspólnotę osób zdrowych: Braci i Sióstr Chorych, którzy angażują się w apostołat chorych, dzieląc ten sam duchowy program i wspierając ich w potrzebach. Apostołat ks. Luigiego rozszerzył się, zyskując akceptację wśród chorych w sanatoriach, szpitalach czy domach opieki i pomocy.

Ks. Novares zyskał akceptację i wsparcie w realizacji tego dzieła u 5 papieży: Piusa XII, Jana XXIII, Pawła VI, Jana Pawła I, I Jana Pawła II. Robił wszystko, żeby niepełnosprawnych, marginalizowanych przez świat, przywrócić ich społeczeństwu. Zorganizował i założył wiele ośrodków nauki zawodu, by w granicach swoich możliwości chorzy mogli stać się pożytecznymi i zarabiać na codzienny chleb dla siebie. W latach osiemdziesiątych we Włoszech Centrum Ochootników Cierpienia liczyło ok. 70 tysięcy członków. Ks. Luigi pod koniec lat siedemdziesiątych zakładał wiele domów pomocy i modlitwy za granicami Włoch, organizował rekolekcje, sympozja religijne i naukowe. Zapraszał chorych i lekarzy dla wzajemnej konfrontacji i lepszego wzajemnego zrozumienia siebie i cierpienia.

7 października 1957 r. papież Pius XII na placu Belwederskim w Watykanie skierował słowa do 7 tysięcy chorych i niepełnosprawnych: „Wy, umiłowani synowie i córki, nie jesteście bezużyteczni. Kiedy modlą się cierpiący, wywierają na niebo swego rodzaju nacisk, jeśli tak można powiedzieć - zmuszają Serce Jezusa, aby wysłuchał ich prośb. Ściągają na świat łaski i wraca światło, wraca miłość i odradza się życie.” 19 marca 1958 r. Jan XXIII przyjmując 5 tysięcy chorych, powiedział: „Liczymy na modlitwę wszystkich wiernych, ale najbardziej liczymy na święte cierpienie, które zjednoczone z Męką Jezusa uczyni dzieło człowieka najbardziej efektywnym”. Papież Paweł VI określał chorych „cennym skarbem” Kościoła, mówił „Wy, Ochootnicy Cierpienia, nie odmawiajcie waszego cennego daru modlitwy i poświęcenia. My uczynimy z niego przed Panem skarb i jesteśmy przekonani, że to wy, właśnie wy, otrzymacie z tego tytuł zasługi”. Jan Paweł II jak pierwszy papież, tematowi cierpienia poświęcił list apostolski *Salvifici doloris*. Ks. Luigi nazwał go „wielką kartą” dowartościowania cierpienia. Poświęcił całe swoje życie chorym, niepełnosprawnym, cierpiącym. Owocem jego działalności jest około stu dwudziestu Cichych Pracowników Krzyża w siedmiu wspólnotach: we Włoszech, Izraelu, Polsce, Portugalii, Kolumbii i Kamerunie. Stowarzyszenie Centrum Ochootników Cierpienia

jest obecnie w siedemdziesięciu diecezjach Włoch i ma centra w Europie, Afryce i Stanach Zjednoczonych. Liczy obecnie ok. kilkadziesiąt tysięcy zapisanych członków. Pod koniec życia, Duch Święty zaprowadził ks. Novarese do Polski. Odwiedził on między innymi grób Faustyny Kowalskiej i Sanktuarium Matki Bożej Jasnogórskiej. Zwrócił się ku miłosierdziu Bożemu i włączył ideę miłosierdzia w apostołat chorych i cierpiących. Pierwszymi polskimi członkami wspólnoty Cichych Pracowników Krzyża zostali ks. Janusz Malski i s. Małgorzata Malska. Krótco po tym został zbudowany i założony Ośrodek Cichych Pracowników Krzyża w Polsce, w Głogowie. Ośrodek nosi nazwę „Domu Uzdrawienia Chorych im. Jana Pawła II” i prowadzi działalności: formacyjną, rehabilitacyjną fizyczną i duchową, wydawniczą, terapię zajęciową oraz

sportową. Przy ośrodku otwarto przedszkole integracyjne „Wyspa Skarbów”. Obecnie we wspólnocie CPK jest szesnaścioro Polaków. Na zakończenie kieruję do Was bracia i siostry w cierpieniu apel do najsłabszych słowami św. Pawła: „ilekroć niedomagam, tylekroć jestem mocny”, słowami francuskiej mistyczki Marty Robin: „nie cierpieć na próżno, to zbyt smutne” i słowami Jana Pawła II: „człowiek cierpiący nie tylko jest użyteczny dla innych, ale wypełnia niezastąpioną służbę”.

Cierpiąca siostry i bracie, może Ciebie Jezus powołuje do życia w tej wspólnocie:

- do służby dla chorych i cierpiących;
 - do służby z chorymi i cierpiącymi,
- aby wspólnie głosić Dobrą Nowinę, ukazywać zbawczy sens cierpienia i realizować orędzie Niepokalanej. Czekamy na Ciebie potrzebujący!
- Zapraszam Was do odmawiania Koronki do Matki Bożej Bolesnej ze Staniątek.

Wojciech Wika w służbie Maryi

Z życia Kościoła W POLSCE I NA ŚWIECIE

NA ŚWIECIE

Papieska podróż do Kazachstanu coraz bliżej

Pod hasłem „Posłańcy pokoju i jedności” przebiegać będzie papieska podróż do Kazachstanu w dniach 13-15 września br. – poinformowało Biuro Prasowe Stoicy Apostolskiej. Będzie to 38. podróż zagraniczna papieża Franciszka i będzie ograniczona do stolicy kraju, Nur-Sultanu. Ojciec Święty weźmie udział w VII Kongresie Zwierchników Światowych i Tradycyjnych Religii, na który ma przybyć niemal sto delegacji z 60 państw świata, w tym delegacja rosyjska z Patriarchą Moskwy i Wszechrusi, Cyrylem.

Papież do Polaków: dzielcie się z potrzebującymi i uczcie się solidarności

Podczas środzowej audiencji ogólnej (24.08 br.) Franciszek wyraził uznanie dla akcji Caritas Polska „Tornister pełen uśmiechu”.

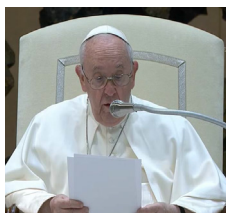
Oto słowa Ojca Świętego:

„Serdecznie pozdrawiam polskich pielgrzymów, a szczególnie dzieci i młodzież, którzy przygotowują się do rozpoczęcia roku szkolnego. Wiele z nich będzie mogło się uczyć dzięki otrzymanym od Caritas Polska „Tornistrom pełnym uśmiechu”, które trafiają też do uchodźców z Ukrainy. Dzielcie się z potrzebującymi i uczcie się solidarności. Z serca wam błogosławieństwo”.

Papież wezwał do modlitwy o pokój

Na zakończenie audiencji ogólnej (24.08 br.) Ojciec Święty nawiązał do trwającej od pół roku agresji wojsk rosyjskich na Ukrainę i wezwał do modlitwy o pokój. „Ponawiam zachętę, aby błagać Pana o pokój dla umiłowanego narodu ukraińskiego, który już od sześciu miesięcy doznaje okropieństw wojny. Niech zostaną podjęte konkretne kroki w celu zakończenia wojny, aby zażegnać ryzyko katastrofy nuklearnej na Zaporozżu. Leży mi na sercu los więźniów, zwłaszcza tych, którzy znajdują się w trudnych warunkach i proszę odpowiedzialne władze, aby podjęły działania na rzecz ich uwolnienia. Myślę też o dzieciach. Jakże wiele zabitych. Ponadto, jakże wiele stało się uchodźcami. Sporo z nich jest tutaj we Włoszech. Wiele rannych. Jak wiele dzieci ukraińskich i rosyjskich stało się sierotami, a osierocenie nie ma narodowości. Straciły swoich ojców lub matki, niezależnie od tego, czy są Rosjanami czy Ukraińcami” – mówił papież.

Zaapelował, aby myśleć także o innych krajach od dawna ogarniętych wojną. „Od ponad 10 lat trwa wojna w Syrii. Pomyślmy o wojnie w Jemenie, gdzie jakże wiele dzieci cierpi głód. Pomyślmy o grupie etnicznej Rohingja, która przemierza świat domagając się sprawiedliwości, bo została przepędzona ze swojej ziemi. Dzisiaj szczególnie, w sześć miesięcy od rozpoczęcia wojny, myślimy o Ukrainie i Rosji. Obydwa te kraje poświęciłem Niepokalanemu Sercu Maryi, aby Ona, będąc Matką, zwróciła spojrzenie na te dwa umiłowane kraje. Aby spojrzała na Ukrainę, spojrzała na Rosję i aby przyniosła nam pokój. Potrzebujemy pokoju” – powiedział papież.

Papież Franciszek mianował 20 nowych kardynałów

W Bazylice św. Piotra w Watykanie 27 sierpnia br. Franciszek przeprowadził zwyczajny konsystorz publiczny, podczas którego mianował 20 nowych kardynałów z: Anglii, Korei Południowej, Hiszpanii, Francji, Nigerii, Brazylii, Indii, Stanów Zjednoczonych, Timoru Wschodniego, Włoch, Ghany, Singapuru, Paragwaju, Kolumbii.

Był to 8 konsystorz dla kreowania nowych kardynałów podczas pontyfikatu Franciszka.

Po tym konsystorzu, Kolegium Kardynalskie liczy 226 członków, z których 132 ma prawo udziału w konklawe, gdyby do niego doszło obecnie. 52 purpuratów należy do 28 zakonów i zgromadzeń zakonnych. Najwięcej „swoich” ludzi mają w tym gronie salezjanie – 10, jezuici – 7 i bracia mniejsi kapucyni – 4.

Na zakończenie konsystorza, Papież Franciszek wraz nowymi kardynałami udali się do klasztoru Mater Ecclesiae, aby spotkać się z Papieżem - Seniosem Benedyktem XVI – poinformowało Biuro Prasowe Stolicy Apostolskiej

Abp Gądecki: strzeżmy się zuchwalstwa i bylejakości

„Zuchwalstwo i bylejakość – to dwie pułapki, w które może wpaść człowiek wierzący” – mówił do pątników w Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia w Górze Duchownej abp Stanisław Gądecki (21.08 br.) W nawiązaniu do Ewangelii o przechodzeniu przez „ciasną bramę” metropolita poznański przestrzegal przed pułapką zuchwalstwa. „Polega ono na tym, że odrzucamy wiarę i trud, jaki należy włożyć we własne zbawienie, bo uważamy się za doskonałych i nie posiadających większych wad i grzechów. Wiąże się to z fałszywym rozumieniem Miłosierdzia Bożego, pojmowanego jako pobłażliwość dla ludzkich grzechów i głupoty” (...) „Druga pułapka to bylejakość. To życie w przekonaniu, że rozwój wewnętrzny i osiągnięcie pełni zbawienia przyjdzie samo, bez naszego wysiłku”.

Uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej

26 sierpnia obchodziliśmy uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej. Ikona Czarnej Madonny z Jasnej Góry należy do najbardziej znanych wizerunków Matki Bożej, który w sposób szczególnie wpisal się w historię Polski i nazaczył trwałym rysem religijność Polaków.

W homilii Prymas Polski na Jasnej Górze powiedział:

„Bardzo nam potrzeba, abyśmy potrafili – jak Maryja – słuchać Boga i siebie nawzajem. Bardzo nam potrzeba Jej pokory i odwagi, ufności i zawierzenia. Potrzeba spoglądania w tym samym kierunku, choć przeciwie idąc, jak na jasnogórski szczyt, różnymi drogami” – powiedział Prymas Polski, abp Wojciech Polak, w homilii Mszy św. odpustowej na Jasnej Górze w uroczystość

Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej, która przypada 26 sierpnia.

Abp Polak przypomniał, że Jasna Góra jest miejscem spotkania i zasluchania w głos Boga. „Tu jest góra świątyni Pana. Dlatego Słowo Dobrej Nowiny – jak wskazywał święty Jan Paweł II – uzyskuje tutaj jakąś wyjątkową wyrazistość, a równocześnie zostaje jakby zapośredniczone przez Matkę”.

Przewodniczący Episkopatu: W Synodzie chodzi o wsluchiwanie się w głos Ducha Świętego

Przewodniczący Episkopatu zauważył także, że w ankietach synodalnych obecna jest krytyka Kościoła, ale jest to krytyka wynikająca z miłości do Kościoła.

Abp Galbas zwrócił uwagę, że synteza krajowa Synodu nie jest ani raportem o stanie Kościoła w Polsce ani socjologicznym zbiorem informacji, ale „zapisem subiektywnym drogi, którą razem przeszliśmy, pełnym emocji, uczuć, przeżyć, impresji. Podstawą do stworzenia syntezy krajowej były syntezy diecezjalne, które z kolei zostały stworzone na podstawie słuchania tego, co w danym Kościele lokalnym się działo” – zaznaczył abp Galbas.

Abp Gądecki: rolnikom należy się wdzięczność za ich ciężką pracę

W niedzielę, 28 sierpnia 2022 r., odbyły się Dożynki Archidiecezjalne w Przemyścu. Mszy św. dziękczynnej przewodniczył Arcybiskup Stanisław Gądecki.

„Dziękujemy rolnikom za ich ciężką pracę, która wymaga od nich podporządkowania własnego życia ziemi. Oddajemy cześć tej niezwykle ważnej dziedzinie ludzkiej aktywności, jaką jest rolnictwo” – mówił podczas dożynek w Przemyścu abp Stanisław Gądecki. Dziękczynienie za tegoroczne plony zgromadziło na modlitwie rolników, sadowników i ogrodników z całej Wielkopolski – wyrazem ich wdzięczności były liczne i barwne wieńce dożynekowe.

Ogłoszenia duszpasterskie

XXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

04.09.2022r.

W

Hasło roku duszpasterskiego

KAPLICA

CAŁODZIENNEJ ADORACJI

Najświętszego Sakramentu

pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelnny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczyńska, Justyna Zienkowicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Ewa Baran

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiuścacji tekstów oraz zmianę tytułów.